Rijkswaterstaat
Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat

RWS INFORMATIE

Beschikking

RWSZ2026-00010399 Omgevingsvergunning Abeko B.V. op- en overslag locatie aan Zijkanaal A

Datum	1 september 2026
Nummer	RWS-2026/21484
Status	Definitief

Inhoud

1 Aanhef 3

2 Besluit 4

3 Voorschriften 5

4 Aanvraag 8
4.1 Algemeen 8
4.1.1 Aanleiding 8
4.1.2 Bedrijfssituatie 8
4.2 Handelingen waarvoor vergunning wordt aangevraagd 9
4.3 Beschrijving van het oppervlaktewaterlichaam waarin de handelingen plaatsvinden 9
4.4 Landelijk beleid ten aanzien van emissies 11
4.5 Overwegingen t.a.v. de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen (waterkwaliteit) 13
4.5.1 Standaardoverwegingen 13
4.5.2 Overzicht afvalwaterstromen 15

5 Procedure 17
5.1 Algemeen 17

6 Conclusie 18

7 Ondertekening 19

8 Mededelingen 19

1 Aanhef

De minister van Infrastructuur en Waterstaat heeft op 25 juni 2026 een aanvraag ontvangen van Abeko B.V. om een vergunning als bedoeld in artikel 5.1 van de Omgevingswet voor een activiteit in de rijkswateren.

De aanvraag betreft:
1 Een lozingsactiviteit samenhangend met een milieubelastende activiteit waarbij stoffen, afkomstig van de op- en overslag van Abeko B.V., gelegen aan Kanaalweg 2A in Beverwijk worden gebracht in Zijkanaal A en;
2 Een wateronttrekkingsactiviteit als bedoeld in de Omgevingswet met betrekking tot Zijkanaal A.

2 Besluit

Gelet op de bepalingen van de Omgevingswet (Ow), het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal), het Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl), de Algemene wet bestuursrecht en de hieronder vermelde overwegingen besluit de minister van Infrastructuur en Waterstaat als volgt:

I De gevraagde vergunning aan Abeko B.V. te Beverwijk te verlenen voor:

1 De lozingsactiviteit samenhangend met een milieubelastende activiteit op- en overslag als bedoeld in artikel 3.285 Bal met betrekking tot Zijkanaal A;
2 De wateronttrekkingsactiviteit als bedoeld in artikel 6.36 Bal met betrekking tot Zijkanaal A op de locatie in de gemeente Beverwijk aangegeven op de plattegrond opgenomen in Bijlage 3 van deze beschikking.

Aan de vergunning de volgende voorschriften te verbinden met het oog op de in artikel 6.2 van het Bal genoemde oogmerken.

Voor een toelichting op de in deze vergunning vermelde begrippen wordt verwezen naar bijlage 1 van deze vergunning.

3 Voorschriften

Voorschrift 1

Brengen van water in het oppervlaktewaterlichaam

1. De in het Zijkanaal A te brengen waterstromen mogen uitsluitend bestaan uit:
   a. Dakhemelwater (lozingspunt 2).
   b. Hemelwater afkomstig van een bodembeschermende voorziening na te zijn geleid door een olie en waterscheider (lozingspunt 1).
   c. Sproeiwater dat wordt meegeleid door het hemelwater (lozingspunt 1).
2. De locatie van de lozingspunten is aangegeven in bijlage 3 van deze vergunning.

Voorschrift 2

Onttrekken van water

1. Het te onttrekken oppervlaktewater uit Zijkanaal A mag uitsluitend gebruikt worden voor stofbestrijding op het inrichtingsterrein.
2. De locatie van de innamepunten is aangegeven in bijlage 3 van deze vergunning.

Voorschrift 3

Lozingseisen

1. De hoeveelheid in te brengen afvalwater, als bedoeld in voorschrift 1 lid 1, mag niet meer bedragen dan 1 m^3/s.
2. De hoeveelheid te onttrekken water, als bedoeld in voorschrift 2 lid 1, mag niet meer bedragen dan 0,33 m^3 per seconde, uitsluitend indien stofbestrijding noodzakelijk is.
3. De in voorschrift 1, lid b en c, omschreven waterstromen mogen alleen in het oppervlaktewater worden gebracht indien de in de onderstaande tabel opgenomen parameters en daarbij behorende maximale gehaltes op het betreffende lozingspunt niet worden overschreden.

parameter	Maximum gehalte(2,3)
Arseen	2 µg/l
Cadmium	0,1 µg/l
Chroom	19 µg/l
Koper	17 µg/l
Lood	6 µg/l
Nikkel	4 µg/l
Zink	80 µg/l
Kwik	1 µg/l
Som zware metalen(1)	100 µg/l
Minerale olie	10 mg/l
PAK	50 µg/l
Onopgeloste stoffen	50 mg/l
Som stikstofverbindingen	10 mg/l
Som fosforverbindingen	2 mg/l
CZV	200 mg/l
pH	6-9

1) De som van arseen, cadmium, chroom, koper, lood, nikkel, zink en kwik.

2) Gemeten in een willekeurig genomen steekmonster.

3) De in de tabel opgenomen lozingseisen zijn theoretische lozingseisen.

4. De waarden van de in lid 3 genoemde parameters dienen te worden bepaald volgens de analysevoorschriften zoals opgenomen in bijlage 2 behorende bij deze vergunning.

Voorschrift 4

Meten en registreren

1. Er moeten voorzieningen zijn aangebracht om de hoeveelheid onttrokken water te kunnen meten en registreren conform het meet- en registratiesysteem.
2. De te onttrekken hoeveelheden water als bedoeld in voorschrift 2 moeten per etmaal worden vastgesteld conform het meet- en registratiesysteem.
3. Wijzigingen in het meet- en registratiesysteem behoeven de schriftelijke goedkeuring van de waterbeheerder. Er staan rechtsmiddelen open tegen dit besluit.
4. De meet- en bemonsteringsvoorzieningen moeten op elk moment goed bereikbaar en toegankelijk zijn en voldoen aan de algemene veiligheidsaspecten

Voorschrift 5

Contactpersoon

1 De vergunninghouder is verplicht één of meer personen aan te wijzen die in het bijzonder belast is (zijn) met het toezien op de naleving van het bij deze vergunning bepaalde of bevolen, waarmee door of namens de waterbeheerder in spoedgevallen overleg kan worden gevoerd.

2 De vergunninghouder deelt schriftelijk binnen veertien dagen nadat deze vergunning inwerking is getreden de waterbeheerder mee, wat de contactgegevens zijn (naam, adres telefoonnummer en e-mailadres) van degene(n) die door of vanwege hem is (zijn) aangewezen.

3 Wijzigingen moeten binnen 14 dagen schriftelijk worden gemeld.

Voorschrift 6

Maatregelen bij een ongewoon voorval

1. Indien zich tijdens de vergunde activiteit een ongewoon voorval voordoet of heeft voorgedaan, waardoor nadelige gevolgen voor het oppervlaktewaterlichaam zijn ontstaan of dreigen te ontstaan worden onmiddellijk de maatregelen getroffen die redelijkerwijs kunnen worden verlangd, om nadelige gevolgen van dat ongewoon voorval voor het oppervlaktewaterlichaam te voorkomen of, voor zover die gevolgen niet kunnen worden voorkomen, zoveel mogelijk te beperken en ongedaan te maken.
2. Indien zich een voorval als hiervoor bedoeld, voordoet of heeft voorgedaan, wordt dat voorval zo spoedig mogelijk gemeld aan de waterbeheerder.
3. Aan de waterbeheerder tevens, zodra zij bekend zijn, de gegevens verstrekt met betrekking tot:
   a de oorzaken van het voorval en de omstandigheden waaronder het voorval zich heeft voorgedaan;
   b de ten gevolge van het voorval vrijgekomen stoffen, alsmede hun eigenschappen;
   c andere gegevens die van belang zijn om de aard en de ernst van de gevolgen voor het oppervlaktewaterlichaam van het voorval te kunnen beoordelen;
   d de maatregelen die zijn genomen of worden overwogen om de gevolgen van het voorval te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken;

e de maatregelen die worden overwogen om te voorkomen dat een zodanig voorval zich nogmaals kan voordoen.

4 Aanvraag

4.1 Algemeen

4.1.1 Aanleiding

Binnen Abeko B.V. worden minerale bulkstoffen op een verhard terrein op- en overgeslagen. Om stofverspreiding naar de omgeving te voorkomen, wordt het terrein tijdens droge omstandigheden bevochtigd met oppervlaktewater uit Zijkanaal A. Hiervoor wordt oppervlaktewater onttrokken.

Daarnaast komt binnen de inrichting hemelwater vrij dat afkomstig is van de daken en van het verharde terrein. Het hemelwater dat afstroomt van het verharde terrein kan in beperkte mate in contact komen met opgeslagen minerale materialen en wordt daarom via een behandelingsvoorziening afgevoerd voordat het wordt geloosd op Zijkanaal A. Het effluent bestaat hoofdzakelijk uit hemelwater en kan beperkte concentraties zwevende stoffen en zware metalen bevatten. Deze stroom wordt via een gesloten afwateringssysteem afgevoerd naar een zandvang en buffer, gevolgd door behandeling en gecontroleerde lozing op het ontvangende oppervlaktewater.

Voor zowel de onttrekking van oppervlaktewater ten behoeve van stofbeheersing als de lozing van behandeld hemelwater op het oppervlaktewaterlichaam is een vergunning aangevraagd.

4.1.2 Bedrijfssituatie

Abeko B.V. is gevestigd in Beverwijk, het bedrijf grenst aan Zijkanaal A. Het bedrijf richt zich op de op- en overslag van minerale bulkstoffen, waaronder staalslakken en andere steenachtige materialen. De activiteiten bestaan uit het aanvoeren en tijdelijk opslaan van deze materialen ten behoeve van hergebruik in de grond-, weg- en waterbouw. Binnen de inrichting vinden op- en overslagactiviteiten plaats van bulkgoederen, waaronder staalslakken. De scheepscapaciteit voor aan- en afvoer van staalslakken bedraagt circa 500 tot 10.000 ton per partij, afhankelijk van scheepsgrootte en logistieke planning. Per partij kan op het terrein maximaal 10.000 ton staalslakken aanwezig zijn. De maximale gelijktijdige aanwezigheid van staalslakken afkomstig van meerdere partijen bedraagt 30.000 ton. Deze maximale gelijktijdige aanwezigheid betreft een momentane logistieke voorraad binnen de overslagcyclus en geen structurele opslagcapaciteit; de aanwezigheid is uitsluitend tijdelijk en gekoppeld aan scheepsbelading binnen een maximale verblijfsduur van circa 14 dagen. De doorzet van staalslakken is sterk afhankelijk van de opdrachten. Het vergunde op- en overslagvolume van maximaal 720.000 ton per jaar geldt gezamenlijk voor de vergunde bulkstromen; de verschillende bulkstromen zijn onderling uitwisselbaar. De staalslak-overslagactiviteiten zijn volledig gekoppeld aan de scheepsplanning en vinden plaats in logistieke cycli waarin aanvoer, tijdelijke opslag en afvoer op elkaar zijn afgestemd.

De staalslak-overslagschappen bevinden zich aan de noordzijde van de inrichting en zijn ingericht als tijdelijke opslagvoorziening voor een verblijfsduur van circa 14 dagen. De vakken zijn driezijdig omsloten met stapelbare lego-betonblokken en gelegen op een vloeistofdichte voorziening, bestaande uit een vloeistofdichte asfaltverharding. De voorziening voorkomt infiltratie naar de bodem en waarborgt volledige afvoer van hemel- en sproeiwater naar het interne afwateringssysteem. De afstand tussen overslagschap en kade bedraagt circa 8 meter en fungeert als logistieke transportruimte voor havenkranen en interne verkeersbewegingen.

De overslagvakken voor staalslakken beslaan minder dan 10% van het totale afwaterende terreinoppervlak van circa 1,5 hectare.

4.2 Handelingen waarvoor vergunning wordt aangevraagd

Lozingsactiviteit
Het bedrijf verricht de milieubelastende activiteit 'opslag- en transportbedrijf, groothandel en containerterminal' als bedoeld in artikel 3.285 van het Bal. De activiteit omvat het opslaan en overslaan van minerale bulkstoffen, waaronder staalslakken. Staalslakken zijn aan te merken als *derivaten van ertsen*. Daarmee is volgens artikel 3.286 eerste lid onder a van het Bal de activiteit vergunningsplichtig. In het derde lid geldt dat ook voor een lozingsactiviteit op oppervlaktewater.

Wateronttrekkingsactiviteit
Met de onderhavige aanvraag wordt vergunning gevraagd om maximaal 8 m^3 per etmaal water aan Zijkanaal A te mogen onttrekken. Met artikel 6.36 van het Bal worden vergunningplichtige gevallen van onttrekken oppervlaktewater aangewezen. Uit het eerste lid onder d van het Bal volgt een verbod, bedoeld in artikel 5.1, tweede lid, van de wet, om zonder omgevingsvergunning een wateronttrekkingsactiviteit te verrichten, als: water wordt onttrokken in samenhang met een lozingsactiviteit op een oppervlaktewaterlichaam die als vergunningplichtig is aangewezen in hoofdstuk 3 of paragraaf 6.2.7. In onderhavig geval volgt een vergunningplicht op basis van dit lid.

4.3 Beschrijving van het oppervlaktewaterlichaam waarin de handelingen plaatsvinden

De activiteit vindt plaats in het Zijkanaal A te Beverwijk. Aan de hand van het genoemd toetsingskader volgt in de volgende paragrafen de toetsing van de aanvraag aan de oogmerken van het waterbeheer.
Het Kaderrichtlijn Water (KRW)-oppervlaktewaterlichaam Noordzeekanaal. Het KRW-waterlichaam Noordzeekanaal behoort tot de categorie O2b (een estuarium met matig getijverschil en met scheepvaart en/of geen getijdestroming).

Het Noordzeekanaal wordt aangemerkt als kunstmatig waterlichaam. Dat wil zeggen dat het waterlichaam door mensen is gegraven op een plaats waar voorheen geen water was. Voor de sterk veranderde en kunstmatig aangelegde wateren wordt geaccepteerd dat er menselijke beïnvloeding plaatsvindt en dat daardoor de Goede Ecologische Toestand (GET) niet meer te bereiken is zonder significante schade aan gebruiksfuncties. Volgens de KRW is het doel voor deze wateren de ecologische toestand die maximaal kan worden bereikt met gelijkblijvende (menselijke) verstoring van de hydromorfologie. Deze toestand wordt omschreven als het Goed Ecologisch Potentieel (GEP).

Functies van het watersysteem
Het Nationaal Water Programma kent aan de Rijkswateren verschillende gebruiksfuncties toe die specifieke eisen stellen aan het beheer of gebruik van het betreffende rijkswater. Een groot deel van het beheer is gericht op de instandhouding van de basisfuncties en de bijbehorende infrastructuur. Uitgangspunt is daarbij te voldoen aan de wettelijk vastgestelde eisen en doelstellingen. Als de basisfuncties op orde zijn, ontstaan ook gunstige condities voor de gebruiksfuncties. Een goede kwaliteit van het oppervlaktewater is bijvoorbeeld een voorwaarde voor de winning van drinkwater en voor zwemmen. De aanwezigheid van voldoende water is belangrijk voor de scheepvaart en de natuur.

Aan het waterlichaam Noordzeekanaal zijn, naast de wettelijke gebruiksfuncties, de navolgende overige gebruiksfuncties toegewezen:

- Koel- en proceswater;
- Energieproductie;
- Waterrecreatie;
- Visserij;
- Kabels en leidingen.

Rijkswaterstaat ondersteunt deze functies als een ‘gastheer’ op het water. In de overwegingen wordt op deze functies ingegaan voor zover er een relatie is met de aanvraag.

Wettelijke gebruiksfuncties
Voor de gebruiksfuncties drinkwater, zwemwater, vis- en schelpdierwater en natuur gelden aanvullend op de basiskwaliteit wettelijke eisen voor de waterkwaliteit en/of het gebruik van de betreffende gebieden die voortvloeien uit Europese verplichtingen. Deze functies vallen onder beschermde gebieden. Binnen het waterlichaam Noordzeekanaal zijn geen Natura 2000 gebieden, schelpdierwateren of zwemwaterlocaties aangewezen. Bovendien liggen er geen innamepunten voor drinkwater.

Chemische toestand
Evenals in 2021 voldoet het waterlichaam in 2024 nog niet aan de eisen voor de Goede Chemische Toestand (GCT). De specifieke verontreinigingen die de norm overschrijden zijn: ammonium, arseen, boor, kobalt, seleen en uranium. Verder zijn er nog een aantal ubiquitaire stoffen aanwezig die de norm overschrijden, namelijk: kwik, PBDE’s en tributyltin. Ubiquitaire stoffen zijn stoffen, die nog tientallen jaren terug te vinden zijn in het aquatische milieu in concentraties die een significant risico vormen, zelfs als er reeds uitvoerige maatregelen zijn getroffen om de emissies te beperken of te beëindigen. Door het persistente karakter van deze stoffen blijven ze nog lang in het milieu aanwezig. Van de niet ubiquitaire stoffen overschrijdt som a-, b-, c- en d-HCH de norm.

Algemene fysische chemie
De relevante parameters winter-DIN en zuurstofverzadiging zijn als ‘goed’ beoordeeld. De parameter temperatuur is als ‘matig’ beoordeeld.

Ecologische toestand
Doelen voor de ecologische toestand zijn beschreven per watertype. Hierbij is onderscheid gemaakt tussen hydromorfologische kenmerken van het watertype, biologische kwaliteitselementen en daarvan afgeleide fysisch-chemische parameters volgens bijlage V KRW. De biologische kwaliteit wordt uitgedrukt in een ecologische kwaliteitsratio (EKR) middels een maatlat met de schaal 0 - 1. De EKR drukt voor algen, waterplanten, macrofauna en vissen de afstand uit tot de referentiesituatie. Voor het waterlichaam Noordzeekanaal zijn de volgende ecologische kwaliteitselementen relevant:

- Fytoplankton;
- Macrofauna;
- Overige waterflora;
- Vis.

De huidige situatie per kwaliteitselement is weergegeven in de onderstaande tabel.

Kwaliteitselement (EKR)	GEP	2025
Fytoplankton	≥ 0,60	Goed
Macrofauna	≥ 0,45	Goed

Overige waterflora	≥ 0,01	Goed
Vis	≥ 0,43	Matig

Voor een uitgebreide beschrijving van dit watersysteem wordt verwezen naar de KRW-Factsheets die horen bij de stroomgebied beheerplannen (SGBP). Daarin staan ook de maatregelen beschreven die worden genomen teneinde de Goede Ecologische Toestand (GET) of Goed Ecologisch Potentieel (GEP) te bereiken.

4.4 Landelijk beleid ten aanzien van emissies

Het Nationaal Waterplan houdt vast aan de leidende beginselen van het preventief beleid zoals dat in de tweede helft van de vorige eeuw is ingezet: vermindering van de verontreiniging door het toepassen van beste beschikbare technieken (BBT) en waar nodig en mogelijk verdergaande maatregelen met het oog op het bereiken van de gewenste waterkwaliteit. Voor het kwaliteitsbeheer in Rijkswateren heeft daarnaast de KRW een grote sturende betekenis. De KRW vereist dat alle Europese lidstaten streven naar een goede kwaliteit van alle waterlichamen waarop de richtlijn van toepassing is. Deze algemene doelstelling heeft een nadere uitwerking gekregen in het Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009.

Het eerste beginsel van het preventief beleid ‘vermindering van de verontreiniging’ houdt in dat verontreiniging - ongeacht de stofsoort - zoveel mogelijk wordt beperkt (voorzorgprincipe). De invulling van dit beleidsuitgangspunt bestaat onder meer uit: meer aandacht voor de ketenbenadering (waaronder kringloopsluiting), implementatie van Esbjerg/OSPAR-afspraken (stofspecifieke aanpak emissies), meer aandacht voor een integrale milieuafweging en meer aandacht voor prioritering. Invulling van het voorzorgsprincipe is ook dat een bedrijf/lozer ten minste BBT toepast, zoals vastgelegd in artikel 4.23 lid 2 van de Ow.
In bijlage 1 van de Ow is een definitie gegeven van BBT: het meest doeltreffende en geavanceerde ontwikkelingsstadium van de activiteiten en exploitatiemethoden waarbij de praktische bruikbaarheid van speciale technieken om het uitgangspunt voor de emissiegrenswaarden en andere vergunningsvoorwaarden te vormen is aangetoond, met als doel emissies en gevolgen voor het milieu in zijn geheel te voorkomen of, wanneer dit niet mogelijk is, te beperken, waarbij wordt verstaan onder:

a. technieken: zowel de toegepaste technieken als de wijze waarop de installatie wordt ontworpen, gebouwd, onderhouden, geëxploiteerd en ontmanteld.
b. beschikbare: op zodanige schaal ontwikkeld dat de betrokken technieken, kosten en baten in aanmerking genomen, economisch en technisch haalbaar in de betrokken industriële context kunnen worden toegepast, onafhankelijk van de vraag of die technieken wel of niet binnen Nederland worden toegepast of geproduceerd, mits zij voor de exploitant op redelijke voorwaarden toegankelijk zijn, en
c. beste: het meest doeltreffend voor het bereiken van een hoog algemeen niveau van bescherming van het milieu in zijn geheel.

Het tweede beginsel ‘met het oog op het bereiken van de gewenste waterkwaliteit waar nodig en mogelijk verdergaande maatregelen nemen’ houdt in dat als gevolg van de te vergunnen lozing geen significante verslechtering van de waterkwaliteit plaats mag vinden ten opzichte van de bestaande situatie en dat het bereiken van de KRW-doelstellingen niet in gevaar mag worden gebracht. Het is daarom vooral van toepassing op nieuwe lozingen of uitbreidingen van bestaande lozingen. Dit tweede beginsel is uitgewerkt in een emissie-immissiebenadering in het Handboek Immissietoets, waarvoor de uitgangspunten zijn vastgesteld door het Nationaal

Water Overleg en waarin een nationale uitwerking is gegeven van EU-richtsnoeren op grond van artikel 4, lid 4 van de Richtlijn prioritaire stoffen. Het Handboek Immissietoets is aangewezen als BBT-document in de bijlage XVIII bij het Besluit kwaliteit leefomgeving.
De immissietoets richt zich op de beoordeling van de gevolgen van een specifieke restlozing op de waterkwaliteit (na toepassing van BBT). De immissietoets draagt bij aan het verkrijgen van inzicht in het aandeel van een individuele lozing in de totale concentratie van een stof in de mengzone, het betreffende waterlichaam en benedenstrooms.

In het Bkl, artikel 8.92, is de verhouding tussen omgevingsvergunningen en de waterplannen nader uitgewerkt. Verder is de relatie tussen lozing en milieukwaliteitseisen voor waterkwaliteit geregeld in het Bal (hoofdstuk 3). Bij vergunningverlening wordt daarom getoetst aan dezelfde getalswaarden voor de waterkwaliteit die in het kader van het effectgerichte spoor in de vorm van de milieukwaliteitseisen de waterplannen aansturen. De toetsing wordt uitgevoerd op de manier die in het Handboek Immissietoets is aangegeven. De KRW vraagt om te toetsen aan het beginsel van geen achteruitgang. Voor nieuwe lozingen en uitbreidingen van bestaande lozingen wordt gekeken of de waterbeheerder met het toestaan van de lozing hieraan kan voldoen. Een toetsing aan de ruimte die er is om geen achteruitgang te veroorzaken maakt daarom onderdeel uit van de immissietoets.

Indien toepassing van BBT en eventuele verdergaande maatregelen niet leiden tot het voldoen aan de criteria uit de Immissietoets, volgt een analyse van de voorziene maatregelen in combinatie met de verwachte trends in ontwikkeling van de milieukwaliteit voor dat waterlichaam en benedenstrooms gelegen waterlichamen

Getoetst moet worden of de verlening van de vergunning verenigbaar is met de doelstellingen in het besluit kwaliteit leefomgeving. Indien dit niet het geval is wordt een vergunning geweigerd of worden onder voorwaarden aanvullende eisen gesteld.

Stoffenbeleid
De Europese Kaderrichtlijn Water (KRW, richtlijn 2000/60/EG) bevat in bijlage X een lijst met prioritaire stoffen. Voor deze stoffen geldt het vereiste de verontreiniging hierdoor geleidelijk te verminderen. Enkele van deze prioritaire stoffen zijn bovendien aangewezen als prioritaire gevaarlijke stoffen. Hiervoor geldt het vereiste om emissies, lozingen en verliezen stop te zetten of geleidelijk te beëindigen.

Hiernaast is in verschillende andere Europese en internationale regelgeving stoffenbeleid geformuleerd (de GHS-Verordening (1272/2008), de REACH-Verordening (1907/2006), het Verdrag van Stockholm inzake persistente organische vervuilende stoffen (Trb. 2001, 132), het Protocol bij het Verdrag van Aarhus inzake grensoverschrijdende vervuiling van die stoffen (Trb. 1998, 288) en de ‘List of Chemicals for Priority Action’ onder het OSPAR-Verdrag (Agreement 2004-12 van de OSPAR Commission, Trb. 1993, 16)). In Nederland is dit beleid samengevoegd in het beleid inzake ‘zeer zorgwekkende stoffen’ (ZZS), met als doelstelling deze stoffen uit de leefomgeving te weren of ten minste beneden een verwaarloosbaar risiconiveau te brengen (of te houden). Dit beleid betreft eveneens de prioritaire gevaarlijke stoffen als bedoeld in de KRW. De criteria om een stof als ZZS te bestempelen zijn afkomstig uit artikel 57 van de REACH-Verordening. Het RIVM stelt halfjaarlijks een indicatieve lijst op van de stoffen die op dat moment in ieder geval

aan die criteria voldoen (zie http://www.rivm.nl/rvs/Stoffenlijsten/Zeer_Zorgwekkende_Stoffen Naar lijsten).

Beste Beschikbare Technieken (BBT)
Een hoog niveau van bescherming van het milieu moet worden gerealiseerd door aan deze vergunning voorschriften te verbinden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat ten minste de voor de milieubelastende activiteit in aanmerking komende BBT worden toegepast.

4.5 Overwegingen t.a.v. de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen (waterkwaliteit)

4.5.1 Standaardoverwegingen

1 Toetsing maatregelen preventie en hergebruik
Binnen de inrichting worden maatregelen getroffen om het waterverbruik zoveel mogelijk te beperken. Voor stofbeheersing wordt uitsluitend water ingezet wanneer de bedrijfsvoering en de omstandigheden daartoe aanleiding geven. De sproei-installaties worden afgestemd op de weersomstandigheden en de mate van stofvorming, zodat niet meer water wordt gebruikt dan noodzakelijk. De benodigde hoeveelheid water bedraagt maximaal circa 8 m^3 per etmaal en wordt onttrokken aan Zijkanaal A. Hergebruik van het in de zandvang aanwezige bufferwater is niet mogelijk. Het buffervolume is uitsluitend bedoeld voor de hydraulische buffering en stabilisatie van de afvoer van hemelwater. Bovendien sluit de beschikbaarheid van dit water niet aan op de behoefte aan beregening: tijdens droge perioden is de aanvoer naar de zandvang beperkt, terwijl juist dan de behoefte aan stofbeheersing het grootst is. Tijdens natte perioden, wanneer de zandvang gevuld raakt, bestaat geen noodzaak tot beregening. Daarnaast wordt het toegepaste sproeiwater vrijwel volledig opgenomen door het materiaal of afgevoerd door verdamping, waardoor dit niet terugkeert naar de zandvang en niet beschikbaar is voor hergebruik. Gelet hierop zijn de mogelijkheden voor verdere preventie of hergebruik van water binnen de inrichting beperkt.

2 Toetsing aan de beste beschikbare technieken (BBT)
De aangevraagde werkwijze voldoet aan het uitgangspunt van de BBT voor een doelmatig gebruik van water en het beperken van emissies naar oppervlaktewater. Het hemelwater afkomstig van de daken wordt gescheiden afgevoerd van het afstromende hemelwater van de vloeistofdichte voorziening waardoor contact tussen opgeslagen materialen en de ondergrond wordt voorkomen en infiltratie naar de bodem en grondwater wordt uitgesloten. Afstromend hemelwater (en evt. sproeiwater) worden via een gesloten afwateringssysteem afgevoerd naar een zandvang en buffer met een capaciteit van 55 m^3, gevolgd door behandeling en gecontroleerde lozing op het ontvangende oppervlaktewater.
De inzet van sproeiwater voor stofbeheersing is beperkt tot situaties waarin dit noodzakelijk is en wordt afgestemd op de feitelijke omstandigheden. Door deze maatregelen wordt zowel het waterverbruik als de emissie van verontreinigende stoffen zoveel mogelijk beperkt. Gezien de aard en omvang van de activiteiten, de

beperkte onttrekkings- en lozingshoeveelheden en de getroffen voorzieningen, wordt geconcludeerd dat invulling wordt gegeven aan de voor de inrichting relevante BBT-principes voor waterbeheer, emissiepreventie en bescherming van de kwaliteit van het oppervlaktewater.

3 *Immissietoets*

Voor de lozing naar oppervlaktewater is de immissietoets uitgewerkt in het Handboek Immissietoets 2016 (www.infomil.nl/HandboekWater). Met de immissietoets wordt nagegaan of de restlozing leidt tot onaanvaardbare concentraties in het watersysteem, nadat de BBT zijn toegepast om de emissie te reduceren. De immissietoets is de derde stap in de toetsing van een lozing. In deze stap beoordeelt het bevoegd gezag of vanuit waterkwaliteitsoogpunt een nog verdergaande bronaanpak en/of zuivering nodig is dan volgt uit de toetsstappen bronaanpak en minimalisatie. Dit wordt bepaald op basis van de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater waarop geloosd wordt en de relevante onderbouwde normen die daarin gelden, zowel lokaal als benedenstrooms. Uit deze toetsstap kan volgen dat het nodig is technieken toe te passen die nog meer bescherming bieden dan BBT.

Op basis van een immissietoets is beoordeeld of de voorgenomen lozing van afstromend hemelwater vanaf het verharde terrein kan leiden tot overschrijding van de geldende milieukwaliteitsnormen in het ontvangende oppervlaktewater.
Voor de toetsing is uitgegaan van een standaard ontwerpbui conform RIONED (bui 08: 20 mm neerslag in 45 minuten). Bij een verhard oppervlak van 1,5 hectare en een afvoercoëfficiënt van 0,9 resulteert dit in een maximaal lozingsdebiet van circa 0,11 m^3/s. Dit debiet is representatief voor de kortdurende piekbelasting die optreedt tijdens neerslaggebeurtenissen en vormt daarmee het relevante uitgangspunt voor de immissietoets.

Voor de invoer van de lozingsconcentraties zijn de resultaten van het meest recente analyseonderzoek van maart 2026 gebruikt. Voor stoffen die beneden de detectiegrens zijn gerapporteerd, is overeenkomstig gebruikelijke praktijk uitgegaan van de helft van de detectiegrens.

Uit de berekeningen blijkt dat ter plaatse van de mengzone wordt voldaan aan de maximaal aanvaardbare concentratie (MAC-norm). Dit betekent dat als gevolg van de lozing geen acute toxische effecten voor het aquatisch milieu worden verwacht. Voor een aantal stoffen wordt de jaargemiddelde milieukwaliteitsnorm (JG-MKN) in de berekening overschreden. Omdat echter sprake is van een incidentele, neerslagafhankelijke hemelwaterlozing en niet van een continue emissie, dient deze uitkomst in samenhang met de feitelijke lozingsfrequentie en blootstellingsduur te worden beoordeeld. De berekende overschrijding van de jaargemiddelde norm is gebaseerd op een kortdurende piekbelasting en is daardoor niet zonder meer representatief voor de werkelijke jaargemiddelde blootstelling in het ontvangende oppervlaktewater.

Gelet op het incidentele karakter van de lozing, het voldoen aan de MAC-norm en de toepassing van de BBT, wordt geconcludeerd dat de hemelwaterlozing vanuit het oogpunt van waterkwaliteit aanvaardbaar is. Er bestaat daarom geen aanleiding om aanvullende stofspecifieke lozingseisen aan deze hemelwaterlozing te verbinden.

Totstandkoming van de lozingseisen
Naast de algemene voorschriften die een goede bedrijfsvoering borgen en verontreiniging voorkomen, hebben wij in de voorschriften lozingseisen opgenomen. Wij hebben deze lozingseisen gebaseerd op de resultaten van de immissietoets. Vervolgens hebben wij beoordeeld of de lozing voldoet aan de toepasselijke milieukwaliteitsnormen (MKN's). Daarbij hebben wij rekening gehouden met het debiet en de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater. Op basis van deze beoordeling hebben wij emissiegrenswaarden in de voorschriften opgenomen. Met deze emissiegrenswaarden waarborgen wij dat de lozing niet leidt tot een onaanvaardbare verslechtering van de waterkwaliteit.

De grenswaarden geven de maximale concentraties weer die wij vanuit het oogpunt van bescherming van de waterkwaliteit toelaatbaar achten. De relatief lage grenswaarden voor met name arseen, cadmium en kwik volgen uit de zeer lage milieukwaliteitsnormen die voor deze stoffen gelden. Daarnaast staan wij voor deze stoffen slechts een beperkte bijdrage aan de concentratie in het ontvangende oppervlaktewater toe. Voor chroom, koper, lood, nikkel en zink hebben wij de lozingseisen eveneens rechtstreeks afgeleid uit de beschikbare immissieruimte. Voor de overige parameters, waaronder minerale olie, PAK, onopgeloste stoffen, stikstofverbindingen, fosforverbindingen, CZV en pH, hebben wij de lozingseisen gebaseerd op algemeen aanvaarde beschermingsniveaus voor oppervlaktewater en op de BBT voor op- en overslagactiviteiten. Met deze eisen beperken wij onder meer vertroebeling, zuurstofverbruik, eutrofiëring en zichtbare verontreiniging van het oppervlaktewater. De eis voor de som van zware metalen hanteren wij als aanvullende beheersmaatregel naast de stofspecifieke grenswaarden.

4.5.2 Overzicht afvalwaterstromen

Ten behoeve van stofbeheersing wordt maximaal 8 m³ oppervlaktewater per etmaal onttrokken aan Zijkanaal A. Het sproeiwater wordt toegepast op opgeslagen staalslakken en de rij- en werkoppervlakken om stofemissie te beperken. Een groot deel van het vernevelde water verdampt of wordt door het materiaal geabsorbeerd. Het eventueel overtollige sproeiwater, dat in contact is geweest met de staalslakken, wordt samen met het afstromende hemel- en terreinwater opgevangen en afgevoerd via het interne afwateringssysteem. Gezien de beperkte onttrekkingshoeveelheid van maximaal 8 m³ per etmaal en het feit dat eventueel afstromend sproeiwater via het interne afwateringssysteem wordt beheerst, zijn geen significante nadelige effecten op de waterhuishouding van het oppervlaktewaterlichaam te verwachten. Daarnaast is de onttrekking in verhouding tot het beschikbare watervolume van Zijkanaal A zeer gering, waardoor negatieve effecten op de ecologische kwaliteit of het aquatisch ecosysteem zijn uitgesloten.

De onttrekking vindt uitsluitend plaats wanneer dit noodzakelijk is voor een doeltreffende stofbeheersing. De inzet van de sproei-installaties wordt afgestemd op de heersende weersomstandigheden en de mate van stofvorming, zodat niet meer water wordt gebruikt dan noodzakelijk. Daarnaast worden de installaties binnen de reguliere bedrijfsvoering gecontroleerd en onderhouden om onnodig waterverbruik te voorkomen.

Het te lozen water bestaat uit twee deelstromen: hemelwater afkomstig van de daken en een effluentstroom bestaande uit behandeld afstromend hemelwater van het verharde terrein, waarin tevens een beperkte hoeveelheid sproeiwater kan voorkomen. Het effluent bestaat hoofdzakelijk uit hemelwater dat in aanraking kan zijn gekomen met de op het terrein aanwezige minerale bulkstoffen, waaronder staalslakken.

Voorafgaand aan de lozing op het oppervlaktewater wordt het effluent door een zandvang geleid. De zandvang heeft een totale inhoud van 67 m^3, waarvan 12 m^3 beschikbaar is als hydraulisch actief volume voor zand- en sedimentafscheiding. Het resterende volume van 55 m^3 fungeert als buffer. Door bezinking worden bezinkbare bestanddelen en meegevoerde vaste stoffen uit het afstromende water verwijderd voordat lozing plaatsvindt. Daarnaast zorgt de buffercapaciteit voor het tijdelijk vasthouden van hemelwater, waardoor piekafvoeren worden afgevlakt en een gelijkmatigere afvoer ontstaat. Hiermee wordt invulling gegeven aan de voor deze activiteit passende maatregelen ter beperking van de emissie van zwevende stoffen naar het oppervlaktewater.

De voorziening is primair gericht op de verwijdering van sediment en andere bezinkbare delen. De bufferfunctie draagt daarnaast bij aan het beperken van kortdurende concentratie- en debietpieken in het te lozen water. De voorziening is niet bedoeld voor aanvullende chemische behandeling of voor hergebruik van water. De lozingseisen zijn afgestemd op de aard van de activiteit, de samenstelling van het afstromende hemelwater, de toegepaste behandelingsvoorziening en de beschermingsdoelstellingen van het ontvangende oppervlaktewater. Daarbij is rekening gehouden met de mogelijkheid dat het hemelwater in contact komt met staalslakken en andere minerale bulkstoffen. Door middel van monitoring en toetsing aan de vergunde lozingseisen wordt geborgd dat de lozing geen onaanvaardbare nadelige gevolgen veroorzaakt voor de waterkwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater.

5 Procedure

5.1 Algemeen

De voorbereiding van de vergunning op grond van de Omgevingswet heeft conform het gestelde in afdeling 4.1.2 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) plaatsgevonden.

6 Conclusie

De in de vergunning opgenomen voorschriften waarborgen dat de doelstellingen van het waterbeheer voldoende worden beschermd. Op grond van de overwegingen bestaan er daarom geen bezwaren tegen het verlenen van de gevraagde vergunning.

7 Ondertekening

DE MINISTER VAN INFRASTRUCTUUR EN WATERSTAAT
Namens deze,
Hoofd afdeling Vergunningverlening Rijkswaterstaat West-Nederland Noord,

8 Mededelingen

Voor meer informatie over dit besluit kunt u terecht bij de in dit besluit genoemde contactpersoon. De contactgegevens staan in de begeleidende brief bij dit besluit. De contactpersoon kan uw vragen beantwoorden en het besluit met u doornemen.

Om te bepalen of u meer informatie wilt, kunnen de volgende vragen en aandachtspunten u helpen:
- Is de inhoud van het besluit duidelijk en is helder wat het concreet voor u betekent?
- Kunt u beoordelen of het besluit inhoudelijk juist is of niet? Of heeft u behoefte aan een toelichting?
- Kloppen de gegevens over u in het besluit en heeft u alle gegevens verstrekt?

Ook wanneer u andere vragen heeft over het besluit of de procedure kunt u contact opnemen.

Bent u het niet eens met dit besluit?
Dan kunt u op grond van de Algemene wet bestuursrecht bezwaar maken. U moet hiervoor wel belanghebbende bij het besluit zijn.

De volgende vragen en aandachtspunten kunnen u helpen bij het maken van bezwaar:
- Wat zijn de redenen dat u het met het besluit niet eens bent?
- Welk doel wilt u met uw bezwaar tegen het besluit bereiken? Wat verwacht u van Rijkswaterstaat?
- Is het u voldoende duidelijk wat een bezwaarprocedure inhoudt en weet u of u met een bezwaar uw doel kunt bereiken? Kunt u uw doel op een andere, wellicht eenvoudigere wijze bereiken?

Wanneer u vragen heeft of wanneer u zich afvraagt of het indienen van een bezwaarschrift voor u de geschikte aanpak is, kunt u ook hiervoor contact opnemen met de bij het besluit vermelde contactpersoon. De contactpersoon kan met u overleggen over de te volgen procedure en u informeren over andere mogelijkheden die Rijkswaterstaat u eventueel biedt om tot een oplossing te komen.

Hoe maakt u bezwaar?
Om bezwaar te maken moet u, binnen zes weken na de dag waarop dit besluit is bekendgemaakt, een bezwaarschrift indienen. U kunt uw bezwaarschrift sturen naar de Minister van Infrastructuur en Waterstaat, ter attentie van Rijkswaterstaat Dienst West-Nederland Noord, afdeling Werkenpakket, postbus 2232, 3500 GE UTRECHT.

In het bezwaarschrift moet in ieder geval het volgende staan:
- uw naam en adres, en liefst ook uw telefoonnummer;
- een duidelijke omschrijving van het besluit waartegen u bezwaar maakt (bijvoorbeeld door de datum en het kenmerk van het besluit te vermelden of door een kopie mee te sturen);
- de reden waarom u bezwaar maakt;
- de datum en uw handtekening.

Het indienen van een bezwaarschrift heeft geen schorsende werking. Dat betekent dat het besluit blijft gelden in de tijd dat uw bezwaarschrift in behandeling is. Als u

dit niet wilt, bijvoorbeeld omdat het besluit onherstelbare gevolgen heeft voor u, dan kunt u een verzoek om voorlopige voorziening indienen. Dit doet u door de Voorzieningenrechter van de rechtbank in het gebied waar u woont te vragen een voorlopige voorziening te treffen. Indien u niet zelf, maar namens een bedrijf of organisatie een voorlopige voorziening aanvraagt kunt u een voorlopige voorziening aanvragen bij de rechtbank in het gebied waar het bedrijf of de organisatie is ingeschreven.
De rechtbank zal daarvoor griffierecht in rekening brengen.
Bij het verzoek dient voorts een afschrift van het bezwaarschrift te worden overgelegd. Zo mogelijk wordt tevens een afschrift van de beschikking waarop het geschil betrekking heeft overgelegd.

Indiening kan ook via de site http://loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht. Daarvoor dient u wel te beschikken over een elektronische handtekening (DigiD). Kijk op genoemde site voor de precieze voorwaarden.

Bijlage 1 Begripsbepalingen

In deze vergunning wordt verstaan onder:

1 Aanvraag: De aan deze vergunning ten grondslag liggende aanvraag is op 25 juni 2026 binnengekomen bij Rijkswaterstaat en geregistreerd onder DSO nummer 20260625 01100 000.
2 Afdeling handhaving: de afdeling Vergunningverlening en Handhaving van Rijkswaterstaat West-Nederland Noord
3 Afvalwater: water waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen
4 Concentratie: het gehalte van een (som-)parameter, uitgedrukt in mg/l of µg/l
5 Effluent: afvalwater afkomstig uit een installatie waarin dit afvalwater een zuiveringstechnische behandeling heeft ondergaan
6 Gemiddelde concentratie: (in geval van steekmonsters, aansluitend op lid 37) het voortschrijdend rekenkundig gemiddelde van 10 opeenvolgende concentraties in steekmonsters waarbij tussen de monsternames minstens 24 uur verstreken is; (in geval van etmaalmonsters, aansluitend op lid 16) het voortschrijdend rekenkundig gemiddelde van 10 opeenvolgende concentraties in etmaalmonsters waarbij de etmaalmonsters niet noodzakelijkerwijs aaneengesloten genomen behoeven te zijn
7 Kaderrichtlijn Water (KRW): richtlijn 2000/60/EG van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid
8 KRW-waterlichaam: volgens artikel 2, lid 10, van de richtlijn 2000/60/EG is een KRW-waterlichaam een te onderscheiden oppervlaktewater van aanzienlijke omvang, zoals een meer, een waterbekken, een stroom, een rivier, een kanaal, een deel van een stroom, rivier of kanaal, een overgangswater of een strook kustwater
9 Lozingspunt: een punt van waaruit afvalwater in het oppervlaktewaterlichaam wordt geloosd/gebracht
10 Meetpunt: een intern controlepunt
11 Ongewoon voorval: een voorval waardoor nadelige gevolgen voor het oppervlaktewaterlichaam zijn ontstaan of dreigen te ontstaan
12 Onttrekken: het door middel van een werk halen van water uit een oppervlaktewaterlichaam
13 Ontvangstdatum aanvraag: eerste datum dat de aanvraag ontvangen is bij een bestuursorgaan
14 Oppervlaktewaterlichaam: samenhangend geheel van vrij aan het aardoppervlak voorkomend water, met de daarin aanwezige stoffen, alsmede de bijbehorende bodem, oevers en, voor zover uitdrukkelijk aangewezen krachtens de Ow, drogere oevergebieden, alsmede flora en fauna
15 Steekmonster: een op enig moment genomen monster van het afvalwater
16 Vergunninghouder: diegene die krachtens deze vergunning handelingen verricht
17 Voorzienbare bijzondere bedrijfsomstandigheden: andere dan de reguliere bedrijfsomstandigheden, niet zijnde een ongewoon voorval, zoals onderhouds- en reparatiewerkzaamheden, storingen, korte stilleggingen en het opstarten of het definitief buiten bedrijf stellen van een proces- of afvalwaterzuiveringsinstallatie of onderdelen hiervan
18 Waterbeheerder: de minister van Infrastructuur en Waterstaat, per adres de hoofdingenieur-directeur van Rijkswaterstaat West-Nederland Noord

19 Werkzaamheden: het maken, aanleggen, houden, onderhouden en opruimen van de met dit besluit vergunde werk(en)
20 ZZS: Zeer Zorgwekkende Stof: verzameling van meest gevaarlijke stoffen voor mens en milieu welke zijn opgenomen op de stoffenlijst van Het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM) zie http://rivm.nl/rvs/Stoffenlijst/Zeer
21 Theoretische lozingseis: andere lozingseis dan een empirische lozingseis

Bijlage 2 Analysevoorschriften

Behorende bij de vergunning van de minister van Infrastructuur en Waterstaat van heden.

De waarden van de stoffen en/of parameters die in deze vergunning genoemd worden, moeten worden gemeten volgens de regels die staan in het document 'Methoden voor de analyse van afvalwater' van het Nederlands Normalisatie Instituut (NNI).

Het nemen van het monster moet gebeuren volgens de regels van NEN-6600-1:2019. Het bewaren van het monster moet gebeuren volgens de regels van NEN-EN-ISO 5667-3:2018. Het monster wordt niet gefilterd en de onopgeloste stoffen worden wel meegenomen in de analyse. Metaalelementen worden ontsloten volgens de regels van NEN-EN-ISO 15587-1:2002 en NEN 6961:2023.

Analyse
De volgende analysemethoden moeten worden toegepast bij de volgende parameters:

Stof/parameter	NEN-Norm
Som zware metalen	NEN 6966
Minerale olie	NEN-EN-ISO 9377-2
PAK	NEN-EN-ISO 17993
Onopgeloste stoffen	NEN-EN 872
Totaal stikstof	NEN-EN-ISO 20236
Totaal fosfor	NEN-EN-ISO 15681-2
CZV	NEN-ISO 15705

Voor het gebruik van een andere, gelijkwaardige, analysemethode dan in deze bijlage genoemd, is schriftelijke toestemming van de waterbeheerder nodig. Een verzoek om een andere analysemethode te gebruiken, moet minstens 8 weken vóór de geplande datum van gebruik worden ingeleverd bij de waterbeheerder.

Als de vergunninghouder een andere analysemethode wil gebruiken, moet deze methode geaccrediteerd zijn door de Raad van Accreditatie. Als dat niet het geval is, moet de vergunninghouder aantonen dat de resultaten van de nieuwe methode vergelijkbaar zijn met die van de voorgeschreven methode. Deze vergelijkbaarheid moet worden aangetoond volgens NEN 7778:2003.

De waarden resulterend uit de analyse van de hierboven genoemde parameters moeten worden afgerond conform blad 2.1 van NEN 1047:1967 nl.

Bijlage 3 Tekeningen

Behorende bij de vergunning van de minister van Infrastructuur en Waterstaat van heden.

